

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Administrativa

Núm. de Protocol: 2100073/2014
Núm. Rotlle: TSJA-000056/2015

SENTÈNCIA 25-2016

PARTS:

Apel·lant: Sra. MDI

Representant : Sra. HDB
Advocat: Sra. RBS

Apel·lant : CAIXA ANDORRANA DE SEGURETAT SOCIAL (CASS)

Representant: Sra. CMS
Advocat: Sr. DMT

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: M. I. Sr. Bernard PLAGNET
M. I. Sra. Marie CONTE

Andorra la Vella, vint-i-dos d'abril de dos mil setze.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número **2100073/2014**.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Bernard PLAGNET**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La Sra. MDI va interposar demanda jurisdiccional contra la resolució de la CASS de data 27 d'agost de 2014 mitjançant la qual s'acordava la suspensió del pagament de les prestacions econòmiques per incapacitat temporal a comptar del 17 de juliol de 2014 sense dret a obtenir una pensió d'invalidesa derivada de malaltia comuna.

2.- En la sentència del 12 de maig de 2015 el Tribunal Unipersonal del Batlle ha estimat parcialment la demanda promoguda per la Sra. MDI.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Administrativa

3.- Per providència de data 1 de setembre de 2015, el magistrat ponent ha acordat “oficiar al Servei de Medicina Legal i Forense, a fi que dictamini quin era l'estat de salut mental de la Sra. MDI a data 10 de juliol de 2014 i si aquell era compatible amb la represa de la seva activitat laboral habitual”.

4.- En el seu escrit d'apel·lació de data 3 de juliol de 2015, la Sra. MDI estima en substància:

- la prova psiquiàtrica és necessària;
- a la data de la resolució de la CASS (17 de juliol de 2014), l'assegurada no podia treballar i la seva patologia no es trobava consolidada;
- en el cas que no se li atorgui una pensió d'invalidesa malaltia, és procedent que se la reposi en situació de baixa mèdica.

En la seva contesta de data 28 de juliol de 2015, l'assegurada estima que el jutge a quo ha considerat encertadament que presenta una pèrdua de la capacitat de guany d'un 61 %.

En el seu escrit de conclusions de data 25 de gener de 2016, la Sra. MDI estima que el forense psiquiàtric no ha valorat suficientment les patologies.

Per escrit de data 5 de febrer de 2016, l'interessada incorpora a la causa un certificat mèdic emès amb posterioritat al tràmit de presentació de conclusions substitutives de la vista oral.

5.- En el seu recurs d'apel·lació de data 6 de juliol de 2015, la CASS estima en substància:

- la Sra. MDI no assoleix el grau de minva necessari per poder ser considerada com a invalida per malaltia;
- no es poden sumar les valoracions dels dos grups de facultatius per tal de quantificar el grau de minva que presenta un assegurat, donat que això pot donar lloc, com en el present supòsit, a que una minva sigui valorada doblement.

En la seva contesta da data 28 de juliol de 2015, la CASS estima que l'estat mèdic de l'assegurada es trobava consolidat en data 17 de juliol de 2014 i per conseqüent no justificava continuar de baixa mèdica més enllà d'aquella data.

En el seu escrit de conclusions de data 26 de gener de 2016, la CASS considera que escau confirmar la sentència del Tribunal a quo respecte de la idoneïtat de l'alta mèdica atorgada i declarar que l'interessada no reuneix els requisits necessaris per poder ser considerada com a invalida per malaltia comuna.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Administrativa

6.- Trameses les actuacions a aquesta Sala, s'ha designat el magistrat ponent i han quedat vistes les actuacions per a deliberar i decidir.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Competència.

El Tribunal Superior, Sala Administrativa, és competent per conèixer del recurs, en aplicació de l'article 39.3 de la Llei qualificada de la Justícia.

Segon.- Antecedents.

Per resolució de data 27 d'agost de 2014, el Consell d'Administració de la CASS resol (foli 85):

“-Confirmar la suspensió del pagament de les prestacions econòmiques per incapacitat temporal a comptar del 17 de juliol de 2014.

-Confirmar la decisió de desestimar la pensió d'invalidesa derivada de malaltia comuna que sol·liciteu, atès que no acrediteu una pèrdua de la capacitat de guany del 60 %”.

Tercer.- Sobre la demanda de ser reposada en situació de baixa mèdica a comptar del 17 de juliol de 2014.

En un informe de data 14 d'agost de 2014, l'Àrea de Control sanitari de la CASS escriu: “...l'estat mèdic de la Sra. D. no justifica continuar en situació d'incapacitat temporal més enllà del 17 de juliol del 2014” (foli 99).

Els perits judicials escriuen en el informe de data 18 de març de 2015 que “actualment, la Sra. D. ha estat diagnosticada i això des de l'any 2011, d'una fibromiàlgia amb associació de síndrome de fatiga crònica” (foli 111) i afegeixen que “aquesta infermetat (*sic*) evoluciona amb fases de remissió lleu associades també amb fases de brot dolorós important” (foli 112).

En el seu informe psiquiàtric de data 27 de novembre de 2015 (foli 56 dels autes de segona instància), el Dr. B. escriu: “A la meua manera d'entendre i des del punt de vista estrictament psiquiàtric, aquesta Senyora seguia patint el 10 de juliol de 2014, al ser donada d'alta per la CASS, el mateix trastorn adaptatiu que presenta en l'actualitat, estant per tant estabilitzada (...) mai te uns símptomes tant greus com per a ser invalidants o que estigui impedita per treballar en la seva professió habitual d'administrativa, treballant en l'empresa de construcció familiar”.

Aquest diagnòstic correspon a les indicacions figurant en l'informe de la Barnaclínic de data 3 de setembre de 2014, “Previsiblemente será una enfermedad persistente, con posibles oscilaciones sintomáticas en la que disponemos solo de tratamiento sintomático y de baja eficacia global

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Administrativa

Conviene hacer una leve actividad física, suave, en periodos cortos, sin sobreesfuerzos (andar, estiramientos)” (foli 35).

Resulta d'aquests elements que l'interessada té dolors, però aquesta situació no l'impedeix de treballar en la seva professió d'administrativa, que no implica esforços físics importants.

En conseqüència, el recurs d'apel·lació presentat per la Sra. MDI ha de ser desestimat.

Quart.- Sobre l'atorgament d'una pensió d'invalidesa.

El litigi versa sobre l'apreciació de la reducció de la capacitat de guany de la interessada.

L'article 166 de la Llei 17/2008 exigeix “una reducció d'almenys el 60 % de la seva capacitat de guany”.

En el seu informe de data 14 d'agost de 2014, l'Àrea de Control sanitari de la CASS ha valorat les minves següents en aplicació del paràgraf 8 del “Barem Indicatif d'invalidité de l'Union Nationale des Caisses de Sécurité Sociale”:

“8.1.6-L'atteinte de l'état général:

...le médecin portera un jugement global sur le retentissement des séquelles de la maladie sur la capacité de travail du patient et fixera le taux d'IPP en fonction de son importance pour laquelle on peut proposer l'échelle suivante:
 retentissement moyen 15 à 30 %

En el cas de la Sra. D. li correspondria un 30 % d'IPP...” (foli 99).

Els perits judicials fan una avaluació fonamentada sobre el paràgraf 1 del Barem, és a dir una apreciació en funció de la part del cos que es troba afectada per la malaltia i no en funció de l'estat general:

-IPP derivada de la patologia de l'espatlla esquerra: 25 %
 -IPP derivada de la limitació amb moviments favorables del maluc dret: 20 %.

IPP final després d'efectuar la pertinent regla de Balthazard, 40 % (foli 113).

Aquestes dues valoracions són alternatives i no cumulatives. En efecte, si es sumen les dues valoracions, s'estaria indemnitzant doblement les minves que causa la patologia.

En conseqüència, el càlcul efectuat en la sentència de primera instància no és ajustat a dret (pàgina 6 de la sentència). Cal concloure que la Sra. D. no assoleix el grau de minva necessari per ser considerada com a invàlida per malaltia.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Administrativa

Cinquè.- No s'aprecien circumstàncies determinants d'una especial condemna al pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el què s'ha exposat, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, en nom del Poble Andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació presentat per la Sra. MDI.

Segon.- Estimar el recurs d'apel·lació presentat per la CASS, i revocar la sentència del Tribunal de Batlles de data 12 de maig de 2015.

Tercer.- Desestimar la demanda interposada per la Sra. MDI i declarar que la resolució del Consell d'Administració de la CASS de data 27 d'agost de 2014 és ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

Quart.- De no efectuar cap condemna en costes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal Unipersonal del Batlle, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.